

Nr 125.

Av herrar **Eurén** och **Akerlindh**, *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående rätt för vissa kommunala förtroendemän att i tjänsteärenden begagna tjänstefrimärken och tjänstebrevkort.*

Ehuru frågan om de kommunala myndigheternas rätt att få begagna tjänstefrimärken i och för sin brevväxling i tjänsteärenden, flera gånger varit före i riksdagen och alla gånger råkat ut för olyckan att bli avslagen, våga vi ändock återigen bringa samma ärende under riksdagens ytterligare prövning. Det är en fråga som tydligen icke låter avvisa sig, utan kommer igen tills den blir rättvisligen löst.

Att statsmakterna allt mera taga våra kommunala myndigheter i anspråk för sin räkning genom en mängd dem avfordrade utredningar, avgivande av statistiska uppgifter av allehanda slag, yrkesinspektion med insändande av rapporter m. m. m., är en så väl känd sak, att jag icke behöver särskilt utförligare orda därom.

Till allt detta har nu också lagts det omfattande, tid och utgifter krävande pensionsbesväret med avskrifter av förteckningar, uppbörd av grundavgifter och medlens insändande i flera omgångar till riksbanken, jämte mycket mera som hör till detta besvär.

Allt detta gör att det kommunala arbetet blir allt mera dyrt och betungande för i synnerhet dess ordförande och kassaförvaltare, varför också kommunerna på grund därav måste höja sina anslag till tjänstens utförande.

Under sådana förhållanden måste det anses vara rätt och billigt att staten på något sätt deltagar i de ökade kostnaderna. Men detta synes man icke alls tänka på, då det gäller de kommunala myndigheterna, utan man lägger tunga och odrägliga bördor uppå utan att med ett finger vilja röra vid dem.

Såsom en gärd av billighet och rättvisa borde det helt visst av alla erkännas vara, att staten medgäve de kommunala myndigheternas ordförande och kassaförvaltare rätt till användande av tjänstefrimärken i och för deras till tjänsten hörande brevväxling, likasom sådan förut är medgiven pastor, fjärdingsman och ordförande i pensionsnämnd m. fl. likställda.

Detta bidrag bör icke anses för stort och icke håller något så betydande för staten, men skulle dock åstadkomma en välbehörlig lättnad i de utgifter, som dessa kommunala uppdrag medföra.

På grund härav våga vi vördsamt föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte medgiva ordförande och kassaförvaltare i kommunalnämnd och fattigvårdsstyrelse, samt ordförande i kommunalstämma och hälsovårdsnämnd på landet och motsvarande myndigheter i stad, rätt att för försändelser med post i tjänsteärenden begagna tjänstefrimärken och tjänstebrevkort.

Stockholm den 26 januari 1916.

E. Eurén.

N. Gust. Åkerlindh.
